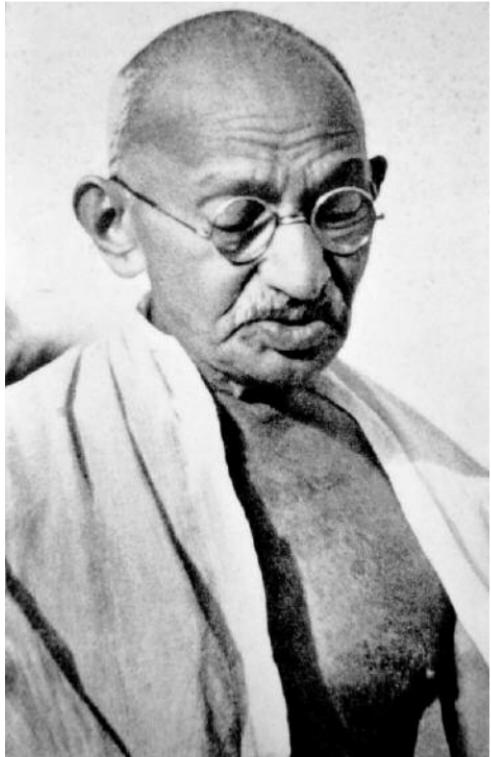

ಕಲೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಾನ್ನತಿ

ನಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ಏಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಒಬ್ಬ ಅಪೋಹ ಕಲಾವಿದ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾರಿದ. ಆದರೆ ಕಲಾವಿದರಿಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಹಳಪ್ಪು ಮಂದಿರ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥೋನ್ನತಿಯ ಸೇಳಿತವಾಗಲೀ ಚಡವಡಿಕೆಯಾಗಲೀ ಕಾಣುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಕಲೆಯಿಂದರೆ ಆತ್ಯದಾನಾವರಣವೇ...

ವೇಯಕ್ಕಿಕಾರಾಗಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ, ನಾನು ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗಿನ ಅನುಭೂತಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ನಿರಾಶಾಗಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲೆ. ಹಿಗೆ ನಾನು ಕಲೆಯ ಸಾನಿದ್ದುದಲ್ಲಿ ಬದುಕ್ಕಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತೀರಿಯುವೆ. ನಾನು ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯ ಕೋರ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಾರ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮನೆಗೆ ಚಾವಣಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜೀವಿಸಲು ನಂಗೇನೂ ಕಷ್ಟವೇನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನ ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಬಲ್ಲೇ...

ಗೋಚರವಾಗುವ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಗೋಚರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಲೆ ತಟ್ಟನೇ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲದು. ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಜೀವವನ್ನು ಖೂರೆಯುವ ಕಲೆ

ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧ. ನಿಜವಾದ ಕಲೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಲಾವಿದರ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ದಾಖಿಲೆ ಅನಿಸುವಂತಿರುತ್ತದೆ... ಸಾಕ್ರಟಿಸ್ ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹೆಸರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆವು. ಆತ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಕಳಪೆಯಾಗಿದ್ದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಕ್ರಟಿಸ್ ಬಹಳ ಸುಂದರ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವಿದ್ದುದು ಅವನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ; ಆತನ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಕೆಯಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಕೆ ಎಲ್ಲರ ಬದಕಿನ ಮೂಲ ಧ್ಯೇಯವಾಗಬೇಕು. ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯ ಆಮೇಲೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ...’